



Brezplačni e-mesečnik
KORAKI DO USPEHA

Januar 2005 – številka 25

Število naročnikov: 2617

ISSN 1581-4394

Urednik: [Roy Goreya](#)

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

24. 1. 2005 – Naklo pri Kranju – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**

29. 1. 2005 – Ljubljana – Seminar – delavnica **ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI**

10. 2. 2005 – Novo mesto – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**

25. 2. 2005 – Trebnje – Predavanje **BREZMEJNA MOČ MISLI IN STRAHOV**

10. 3. 2005 – Seminar **BRIANA TRACYJA v SLOVENIJI**

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: **Roy Goreya**

PO POTI USPEHA

Drage bralke in dragi bralci e-mesečnika **KORAKI DO USPEHA**, za vas imam čudovito novico! 10. marca 2005 bo imel v dvorani Smelt v Ljubljani seminar **vodilni strokovnjak na področju doseganja poslovne uspešnosti** – **Brian Tracy**. Kdo je Brian Tracy?

Brian je **avtor 24 knjig** in **več kot 300 avdio in video programov** s področja osebne rasti, prodaje in motivacije. Njegova knjiga **POT DO USPEHA** je pred leti tudi meni zelo spremenila življenje in mi podala marsikatero idejo, misel in napotek, katerim sem sledil. Da sem sedaj tu, kjer sem, in da delam, kar delam, ni naključje in sprašujem se, kako bi se odvijalo moje življenje, če mi na pot ne bi prišle nekatere izjemne knjige, kot je tudi Tracyjeva **POT DO USPEHA**.

Vrnimo se v leto 1999, ko sem iskal zaposlitev in se spraševal, kako naprej v mojem življenju. V Brianovi knjigi **POT DO USPEHA** sem prebral, kako si je treba pravilno postaviti cilje. Po letu dni sem ugotovil, da se je moje življenje zelo spremenilo in da so se cilji začeli uresničevati eden za drugim. Ko sem bil istega leta med tekmovalci v oddaji TV GENIJ, so me v »portretu« celo posneli, kako berem omenjeno knjigo. Zanimivo, kajne?

V eni izmed njegovih knjig sem dobil tudi naslednji koristen napotek: **Vsak dan si ob koncu dneva zapiši seznam nalog, ki jih je potrebno narediti naslednji dan**. Tudi to je precej prevetrilo moje življenje, saj sem tako naredil v naslednjem dnevu več, kot pa bi brez tega seznama.

Brianova filozofija je zelo preprosta: verjame, da ima povprečna (ali nadpovprečna) oseba ogromen neizkoriščen potencial. Verjame, da lahko posameznik hitreje uresniči svoje cilje, če se nauči in upošteva ključne metode, tehnike in strategije, ki so jih uporabljali drugi uspešni ljudje pred njim.

10. marca 2005 torej pride Brian Tracy v Slovenijo in **vsi bralci e-mesečnika KORAKI DO USPEHA**, ki si želite biti med udeleženci na seminarju **DOSEGANJE POSLOVNE USPEŠNOSTI V 21. STOLETJU**, imate **posebno ugodno priložnost**, da se udeležite seminarja pod izjemno privlačnimi pogoji.

Vsaka bralka oz. vsak bralec e-mesečnika **KORAKI DO USPEHA**, ki **se bo prijavil in plačal kotizacijo do 31. januarja 2005**, ima možnost **15 % nižje cene**, obenem pa bo zraven dobil še lepo **praktično darilo** – knjigo **ŽIVLJENJSKI DIAMANT**. Kako se lahko prijavite in si preberete več o tem izjemnem seminarju? [Kliknite tu za več informacij in prijavo!](#)

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

P. S.: Pred dnevi je doživela prenovu tudi [Spletna knjigarna OSEBNA-RAST.COM](http://Spletna.knjigarna.OSEBNA-RAST.COM), ki je sedaj bolj pregledna, enostavna in ponuja še več informacij o knjigah. Lanskega decembra je izšla knjiga **TAM, KJER JE VOLJA, TAM JE POT** v elektronski obliki (cena **2.500 SIT** z DDV-jem). Če sočasno z njo naročite tudi knjigo **ŽIVLJENJSKI DIAMANT** (cena **5.900 SIT** z DDV-jem), **dobite obe le za 6.900 SIT** in tako **prihranite 1.500 SIT**. Vsekakor ponudba, ki se jo splača izkoristiti!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

KO SI UPAMO ITI V NEZNANO

Vsaka razdalja je relativna; odvisna je od tega, kakšen odnos do nje zavzame njen opazovalec ali pohodnik na svoji življenjski poti. Pred nekaj dnevi sem se namenila opraviti manjšo obveznost, ki je bila že kar lep čas odložena nekam na stran, skorajda pozabljena.

Skupaj s partnerjem sva se odpravila na pot, ki je bila sicer nezahtevna, a se še nikoli nisva odpravila po tisti smeri in v tisti kraj. Kar na lepem sem ugotovila, da sva malce zašla s prave poti, saj so bili kraji, kamor sva se odpeljala, preveč znani, da bi lahko šlo za tisto vas, ki sva jo iskala.

Kaj storiti? Iti nazaj ali se odpeljati naprej ter narediti en velik krog in precej nepotrebnih kilometrov? Odločila sem se za slednje. **In kam naju je pripeljala pot?** V čudovite vasi, obsijane z zimskim soncem, ki se je poigravalo s prašnimi vaškimi potmi in skorajda golimi gozdovi. V teh krajih nisem bila v tem letnem času še nikoli, zato so se mi kljub temu, da sem jih v preteklosti že obiskala, zdeli kakor novi, prerojeni, pa čeprav v času, ko bi morala narava počivati pod debelo snežno odejo. Ljudje v teh vaseh so pridno delali na poljih in pred svojimi domovi, česar sicer ne bi počeli, če bi nas obiskala prava zima, saj bi bilo premrzlo.

Pokrajina je vabila v naročje svojih darov neba, zemlje in zraka, ki je bil popolnoma drugačen od zraka v mestu. Bil je kakor prerojen in poln zdravih negativnih ionov. Na tej točki najinega »potovanja« sem se že odločila, da bom ta dan izkoristila tudi za obisk družinskih prijateljev. Gospod in gospa živita v precej odročni vasi nekje na Dolenjskem, ki je obdana s številnimi hribi in dolinami, zidanicami in vinogradi, ki ta čas sicer prazni, a vseeno že pripravljene na novo letino, počivajo na strmih pobočjih.

Ta vasica je magična – ko si sredi nje, te pogled ponese tako daleč, da skorajda ugledaš drugo stran Slovenije – Primorsko. Skorajda neverjetno, pa vendarle resnično. In takrat človeka preplavi tisti občutek, ki te navda z vedenjem, da je naša mala država, po poraščenosti z gozdovi tretja v Evropi, zares nekaj unikatnega.

Po obisku družine sva se namenila še v en kraj, ki ga sicer poznam, a sem se skozenj vedno peljala kakor skozi vsaki drugi kraj, ki ga dobro poznam. **Tokrat pa sta nama igra sonca in senc ter jasnost neba pričarala že drugi tak prizor** – čeprav na jugovzhodu Slovenije, se nama je v tem kraju sredi ceste, obdane z zelenilom travnikov, mehko polj ter mogočnostjo gozdov, razprostrlo obličje Kamniških Alp. Sprva jih skorajda nisva opazila, a nekje v daljavi, preko vsega gričevja, krajev, vasi in mest, se je le pokazalo belo obličje ponosnih Alp, ki je zaobjelo konec obzorja.

Pot naju je po vseh teh lepotah koščka naše dežele vodila tudi skozi kraj, kamor sva se bila prvotno namenila. A bistveno ni bilo to, pač pa **zavedanje, da včasih prav tisti odkloni v življenju, ki se zdijo v danem trenutku povsem nepotrebni, prispevajo k bogastvu našega vsakdana.** To je tista daljava, ki vodi naprej in pelje naravnost do našega srca.

Popeljite se še vi kdaj v neznanu in zagotovo bo tisti dan potovanja za vas nekaj čisto posebnega – nekaj, kar vam bo za vedno ostalo v spominu.

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka
Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

USTVARJALNA MOČ MISLI
Kako odkrijemo zakladnico v sebi?
Avtor članka: Roy Goreya

USTVARJANJE Z MISLIMI – ZNANSTVENA FANTASTIKA ALI RESNIČNOST?

Sobota, 15. januar 2005 – TV nadaljevanka z naslovom **UGRABLJENI**. V enem izmed prizorov znanstvenik pove, da snov nezemljana, ki jo opazuje pod mikroskopom, prevzema podobe, ki so v njegovih besedah in mislih. Ali z drugimi besedami – snov je zmožna spremeniti obliko v vse, kar si znanstvenik zamisli ali pove z besedami. V omenjeni nadaljevanki lahko Nezemljani s pomočjo svojih misli prevzamejo podobo ljudi oz. se fizično spremenijo. Je vse to zgolj utopija ali pa morda še nam nerazkrita oz. nedostopna skrivnost?

Potem berem revijo Misteriji in članek o knjigi **SPOROČILO VODE** avtorja **Masaruja Emota** me zelo pritegne. Masaru Emoto je z dvanajstletnim raziskovalnim delom dokazal, da je voda sposobna shranjevati ne samo informacije, ampak tudi čustva in zavest. Pri svojem delu je preučeval, kako bi spomin vode in informacije, shranjene v vodi, naredil vidne. Naredil je na desetisoče fotografij zmrznjene vode, izpostavljene različnim čustvom, glasbi ipd.

Med drugim je bila voda izpostavljena tudi pisanim in govorjenim besedam. Z vodo so napolnili dve epruveti; na eno so napisali »**hvala**«, na drugo pa »**ti, norec**«. Epruveti so eno noč pustili stati, nato pa so vodo zamrznili in fotografirali izoblikovane kristale. Vodi sta se povsem razlikovali: prva je izoblikovala zelo lepe kristale, druga je bila skoraj črna. Emoto je tako ugotovil, da voda shranjuje tudi naše misli in čustva. Če lahko torej voda zazna vibracije oz. misli o tem, kakšna je naša beseda, kaj vse smo potem zmožni zaznati ljudje?

Berem knjigo **ZNANSTVENI PRISTOP K PRIDOBIVANJU BOGASTVA** avtorja **Wallacea D. Wattlesa**, ki je bila napisana že leta 1910. V enem izmed poglavij zasledim tudi tole: »*Obstaja misleča prasnov, iz katere so nastale vse stvari in s katero so v njenem izvirnem stanju prežeti, prepojeni in izpolnjeni medprostori vesolja. Misel v tej prasnovi ustvari stvar, kot je bila upodobljena v naših mislih.*«

V nadaljevanju postane zgodba še bolj zanimiva: »*Stvari ustvarjamo v svojih mislih in z vtiskovanjem svojih misli v brezoblično prasnov povzročimo stvarjenje stvari, ki smo si jih zamislili.*« To nam sporoča avtor, ki je že več kot 80 let pokojen, a je še kako dobro poznal zakonitosti vesolja.

Trije različni viri, od znanstvene fantastike prek sporočil vode do znanosti o pridobivanju bogastva, nam med vrsticami, če jih seveda razumemo in znamo pravilno prebrati, sporočajo temeljno resnico – **življenje ustvarjamo s svojimi mislimi**. Bolj ko odkrivamo to področje, bolj ko se poglobljamo vanj, več novih dejstev prihaja na plano. Ni daleč čas, ko bomo s svojimi mislimi sposobni želeno resničnost ustvariti oz. materializirati v trenutku, tako kot to počne Sai Baba z vibuti prahom in materializacijo različnih predmetov.

Bolj ko smo prepričani v svojo resničnost, bolj ko verjamemo vanjo s celotnim telesom, umom in duhom, bolj smo srečni, zdravi in uspešni. V knjigah, revijah in tudi filmih se skriva izjemno veliko pomenljivih sporočil. Bodimo pozorni nanje, razumimo jih in izvedeli bomo še marsikaj zanimivega, kar nam lahko koristi tudi v našem življenju. Še posebej pa si velja zapomniti, da **znanstveno - fantastični filmi** (Armagedon, Dan neodvisnosti, MIB, Matrica, Stik, Zvezdne steze ...) **le niso zgolj utopija, temveč nam na pretanjen način nekaj sporočajo**.

Ko boste naslednjič šli v kino, se spomnite na ta moj članek in marsikateri film (še posebej filmsko uspešnico) boste uzrli s popolnoma drugimi očmi in z drugega vidika. Pomenljiva sporočila in kaŕipoti se skrivajo v različnih »naključnih« dogodkih, knjigah, filmih ... Preko njih

nam vesolje nekaj sporoča, in če znamo prepoznati določeno sporočilo, stopimo korak naprej na svoji poti.

Potrebno je, da znamo **prisluhni zunanji sporočilom**, izjemno pomembno pa je tudi, da znamo **prisluhni svojim notranjim sporočilom** in vzgibom (intuiciji). Sledimo svoji poti in ne poti drugih, počnimo stvari na svoj način in ne način drugih, kajti bolj ko smo zvesti samemu sebi, prej se nam odpirajo nove priložnosti in bolj izpopolnjeno in srečno je naše življenje.

In za konec članka – razmislite o pomenljivih »naključjih«, ki usmerjajo vaše življenje. Ste jim prisluhnili? Ste jih prepoznali? So vam pokazali pot naprej?

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic

Spletna stran: www.osebna-rast.com

E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ

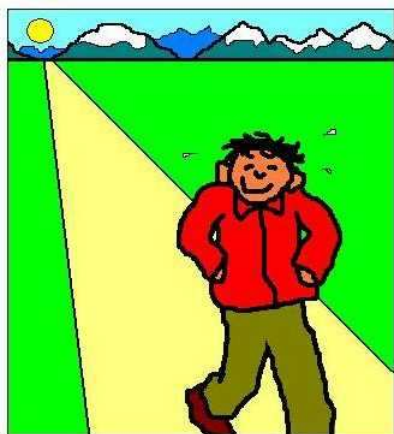
Korak v neznano, pot pogumnih.
Avtor članka: Robert Lisac

SLEDITI DRUGIM ALI HODITI PO SVOJI POTI?

Nekoč je prijatelj, ki ga zelo cenim, med pogovorom izjavil, da je ljudem načeloma lažje komu slediti, kot pa hoditi po svoji poti. S tem stavkom je v meni sprožil cel plaz misli, ki bi ga rad delil z vami.

Vsakdo, ki se ukvarja s samorazvojem, naleti prej ali slej na vprašanje: **Slediti drugim ali hoditi po svoji poti?** Preden gremo skupaj iskati različne poglede na to tematiko, bi rad še omenil, da ne ena ne druga pot ni napačna. Za nekoga je v danem trenutku ali življenjskem obdobju boljše, da komu sledi, za nekoga drugega pa bi to bila neznosna ovira.

Obe poti sta torej po svoje pravilni, vendar vsaka pot, ki jo uberemo, prinaša svojevrstne izzive. Če nas ena pot pelje v en svet, nas druga vodi v povsem drugačnega, ki se lahko od prvega zelo razlikuje. Ključno vprašanje je, v kakšen svet želimo vstopiti. Spodaj sem slikovno poskusil zajeti bistvo obeh poti.



Človek, ki komu drugemu **sledi**, hodi po poti, ki so jo prehodili že mnogi pred njim. Na svoji poti se počuti **varnega**, saj je vse, kar mora storiti, to, da **posnema** tistega, ki hodi pred njim. Sledi mu. Pri tem lahko »možgane izklopi«, saj na nek način drugi mislijo zanj. Čeprav v svojem srcu čuti, da bi rad šel na Triglav, raje sledi asfaltirani cesti, ki vodi v Portorož, ker je ta pot bistveno bolj varna kot druge stranpoti. Vedno, ko zabrede v težave, se lahko obrne na nekoga, ki je to pot že prehodil, in ga povpraša za nasvet.

Možakar, ki gazi po globokem snegu, simbolizira človeka, ki hodi po svoji poti. **Hodi po poti, ki je ni prehodil še nihče.** Čeprav je vsak njegov korak KORAK V NEZNANO, na svoji poti neizmerno **uživa**, ker je **njegova**. Nima zemljevida, po katerem bi se lahko ravnal, zato ga usmerja njegovo srce. Srce mu pravi: »Pojdi na Triglav!« in njegovi možgani spretno iščejo najboljšo možno pot do zastavljenega cilja. Ta pot ni vedno varna, ker ni asfaltirana. Kolikor vem, zato na srečo še danes ni asfaltne poti do vrha Triglava. Vsak človek si mora najti svojo pot do vrha.

Zame je samorazvoj, osebna rast, ali kakorkoli imenujemo pot iskanja samega sebe, **postopno prehajanje z asfaltirane ceste v globoki sneg**, podajanje iz varnega sveta, kjer je jutri znan že danes, v nevarnejši svet, kjer je znan samo sedanji trenutek. Gre za prehod iz rutine v pustolovščino, gre za drzen korak iz zlate kletke na prostost. To je moj pogled na samorazvoj; morda imate vi drugačnega, kar je seveda tudi prav.

Samorazvoj je nenehen **KORAK V NEZNANO – POT POGUMNIH** (knjigo z istim naslovom lahko naročite v Royevi spletni knjigarni), ker vsakdo, ki sledi sebi, stopa v neznano in za to potrebuje neizmeren pogum. Še vedno ostaja vprašanje: **Slediti drugim ali hoditi po svoji poti?** Kaj menite vi?

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznano – pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

KLJUČ DO SREČE SKOZI OČI UČITELJICE **Razmišljanja o vrednotah življenja.** Avtorica članka: **Ljuba Žerovc**

HVALEŽNOST - NEPOGREŠLJIVA ZA SKLADNO SOŽITJE

Med sedem glavnih grehov, kot so **lenoba, požrešnost, zavist, zloba, napuh, pohlep** in **jeza**, bi morali uvrstiti tudi **nehvaležnost**. Ta bi lahko bila celo kraljica tem sedmim grehom, kajti v njej je zajet kanček bistva vsakega od njih. V nobenem od grehov pa, nasprotno, ni najti niti kančka hvaležnosti. Predstavljajte si, da so ti grehi v resnici žive osebe! Kako bi se recimo odzvala LENOBA, kadar bi nekdo od nje pričakoval hvaležnost? Verjetno bi ležerno rekla: "Hvaležnost? Kar sem naj pride ponjo, če se mu da!" POŽREŠNOST bi najbrž izjavila: "A za tiste bedne grižljajčke naj mu bom še hvaležna?" ZAVIST bi morda zasikala: "Le kdaj bo kdo meni hvaležen za kakšno stvar?"

ZLOBA bi najbrž cinično izcedila skozi zobe: "A tej zanikrni, domišljavi pokveki naj bom hvaležna?" NAPUH bi najbrž napihnjeno zabobnel: "Kakšna hvaležnost neki? Srečen in počaščen naj bo, da sem mu sploh dovolil, da mi naredi uslugo!" POHLEP bi verjetno zahropel: "Če hoče, da mu bom hvaležen, mi bo pa moral narediti precej več in večjih uslug." JEZA pa bi gotovo zrojila: "Kaj? Predrznež nesramni! Da si sploh upa to pričakovati od mene!"

V življenju velikokrat naletimo na nehvaležne ljudi in, kar priznajmo si, tudi sami bi se čisto lahko uvrstili mednje. To se večkrat dogaja iz nevednosti, neznanja, neizkušenosti, pa tudi neumnosti. Včasih so naše nehvaležnosti krivi pomanjkljiva vzgoja, kompleksi, sramežljivost, žalost, pozabljivost, bolezen itd. V teh primerih bodo naše najučinkovitejše učiteljice hvaležnosti kakšna huda izguba, nesreča, travma ali duševna bolečina.

Nihče se ne bi smel učiti hvaležnosti na takšen način, a za marsikoga je ta način edini, ki mu zares zaleže. Zrelejši ljudje bodo takšne krute lekcije nagonsko uporabili za hitrejši napredek v smislu razvijanja občutja hvaležnosti. Tisti pa, ki se počutijo kot uboge, nesrečne žrtve, jih bodo imeli za skrajno nepravičnost in krutost usode. V njih ne bodo zaznali lastnega prispevka k stanju, v katerem so se znašli.

In kaj sploh je hvaležnost? Opredeletev je veliko, sama pa se nagibam k razlagi, da je hvaležnost v bistvu ljubezen. Kadar čutim hvaležnost do nekoga (ali nečesa), v resnici občutim v sebi nekaj toplega in ljubečega. Hvaležnost pomeni spoštovanje, to pa pomeni ljubezen!

Kdor resnično spoštuje in ima rad življenje, ljudi, naravo ..., bo izražal hvaležnost v vsakem trenutku.

Na prehodu se bo zahvalil cvetlici za omamni vonj, soncu za svetlobo in toploto. Pticom se bo zahvalil za njihovo petje, staršem pa, ker so se po svojih močeh trudili, da bi ga vzgojili v odgovorno in hvaležno bitje. Kmetu se bo zahvalil, ker v potu svojega obraza prideluje zanj hrano ...

Skratka, hvaležen človek se bo zahvaljeval vsakomur za vse. In nasprotno – nehvaležnost pomeni, da ne spoštujem svojega sočloveka (*napuh*), da ne cenim njegovega dela (*lenoba*), čustev, pozitivnih lastnosti (*zavist*). Pomeni, da je zame le objekt izkoriščanja (*požrešnost*, *pohlep*), izživljanja (*zloba*), pomeni, da si zato lahko jemljem pravico do poniževanja in grdega ravnanja z njim (*jeza*). Pa smo spet pri sedmih glavnih grehah! Zelo nazorno nam govori o njih tale modra misel:

***Zid, ki loči nas od sreče in uspehov,
sedem debelin ima!
To so debeline sedmih znanih grehov!***

Tudi sama sem v življenju naletela na veliko nehvaležnežev. Saj ne, da bi hvaležnost pričakovala ali celo zahtevala! Držim se pač načela, da kadar daješ, dajaj brezpogojno. Vendar pa povsem ravnodušna tudi ne morem ostati, kadar se kdo obnaša nehvaležno. Njegova nehvaležnost namreč pomeni, da me ne ceni, ne spoštuje mojega dela, da me ne ljubi. Pomeni, da je s svojo nehvaležnostjo razvrednotil moje darilo, čustvo ali dejane. To me seveda v duši zelo boli.

Ker pa sama sebe cenim in spoštujem, se ob tem samodejno spomnim modre misli, ki sem jo prebrala v delu Marcelle Auclair **KNJIGA O SREČI**. V njej pravi, *naj se na nehvaležneža ne jezimo, ampak naj se mu v mislih raje zahvalimo, ker nam je s svojo nehvaležnostjo omogočil, da smo lahko bili velikodušni*. Misel mi je bila tako všeč, da sem jo preoblekla v verze in jo vključila v svojo knjigo **MODROSTI ZBRANE IZ VERZOV STKANE**:

***Nikdar o nehvaležnežu ne razmišljaj z jezo!
Raje se mu v mislih iz srca zahvali,
ker lahko velikodušno storil si potezo!***

Naj na koncu podkrepim svoje razmišljanje o hvaležnosti še z nekaj modrimi izreki iz omenjene knjige:

***Hvaležnost je pričakovanje,
da še sledilo bo dajanje.***

***Hvaležnost v bistvu prave ljubezni je odraz –
z njo odpreš srce in ven spodiš sebični Jaz.***

***Kdor je res hvaležen, dobrosrčen, plemenit,
je takšen tudi, kadar ga nihče ne gleda,
ker iz teh predmetov že opravil je izpit!***

***Ljubezen in bogastvo k sebi boš privabil,
če zahvaljeval se boš življenju za darove
in če blagoslavljati jih ne boš pozabil!***

Ljuba Žerovc, avtorica knjige »Modrosti zbrane iz verzov stkane«
Spletna stran: www.modrostizbrane.com
E-pošta: ljuba.zerovc@modrostizbrane.com

MODRE MISLI ZA VSAK DAN
Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

»Preden začneš slikati, moraš imeti v konici čopiča srce, roko in misli.« Kitajski pregovor

»Če ljubezen nosiš v sebi, potem jo vedno tudi srečaš.« Gustave Chevallier

»Nekateri se pritožujejo, ker imajo vrtnice trnje, jaz pa sem hvaležen, ker ima trnje cvetove.« Karr

ANEKDOTE E-MESEČNIKA
Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

JEZIK OSLOV

K nemškemu jezikoslovcu Wilhelmu Grimmu je prišel francoski študent, ki ni znal niti besedice nemško, četudi je bil že nekaj let v Berlinu. Grimm ga je vprašal, zakaj se še ni naučil nemščine:

»Preveč grd jezik je to, ustvarjen samo za konje,« je odgovoril Francoz.

»Res je,« je rekel Grimm posmehljivo, »zdaj tudi vem, zakaj se ga osli ne morejo naučiti.«

VINO IN KOLERA

Med epidemijo kolere so vprašali italijanskega pisatelja Olinda Guerrinija:

»Kaj napravite z vodo, da se ne bi nalezli bolezni?«

»Kuham jo celo uro.«

»In potem?«

»Jo skrbno steriliziram.«

»In potem?«

»Potem pijem chianti.«

OMARA ZA KRAVATE

Francoski igralec Lucien Guitry je opazil, da služabnik nosi njegove kravate, vendar je molčal, da ne bi užalil človeka, s katerim je bil sicer zelo zadovoljen.

Nekega dne pa je le lahko povedal, da se ne pusti kar tako vleči za nos. Kupil je novo omaro in začel kazati služabniku, kje bodo posamezna oblačila.

»Sem bova dala moje nogavice, sem moje srajce in tjale najine kravate!«

STANOVSKI KOLEGA

Francoski igralec Sacha Guitry je kosil v novi in zelo dragi restavraciji. Ko so mu predložili račun, je dal poklicati lastnika:

»Je ta račun zame?«

»Da, gospod.«

»Kaj me ne poznate?«

»Žal še nisem imel te časti ...«

»Saj sem vendar vaš poklicni kolega!«

»Tako? ... No, potem ...« In hotelir je odračunal trideset odstotkov od vsote.

Guitry se je poslovil. Na pragu restavracije ga je lastnik vprašal:

»Smem zdaj izvedeti, katero restavracijo vodite?«

»Jaz? Nobene.«

»Pa saj ste vendar rekli, da ste poklicni kolega!«

»Da,« je rekel Guitry, »tudi jaz sem tat.«

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[FORUM KORAKI DO USPEHA](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]